

מ"ת 15819/06/20 - מדינת ישראל נגד ליאור אחיון

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 15819-06-20 מדינת ישראל נ' אוחיון (עציר)
תיק חיצוני: 205252/2020

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	ליאור אחיון (עציר)

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996.
2. למשיב מיוחסות עבירות של גידול, ייצור והכנת סם מסוכן וכן החזקת כלים להכנת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקלים שונים ועבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית וכן עבירה של נהיגה ללא רישיון בתוקף וללא ביטוח.
3. על פי כתב האישום, בתאריך 23.4.20 נמצא כי המשיב גידל 124 שתילי קנבוס בשתי דירות שונות הסמוכות זו לזו במשק 88 במושב עוצם, כאשר בתאריך 1.3.17 מונה כונס נכסים על המשק האמור. במעמד זה נמצא המשיב מחזיק באחת מהדירות, למעלה מ 3 ק"ג של סם מסוכן מסוג קנבוס וכלים המשמשים להכנת סם הכוללים 11 מאווררים, 2 מערכות אוורור, 10 גופי תאורה, 10 שנאים, פרוג'קטור לד, 2 מארזי רשתות לייבוש, בקבוקי חומרי דיזון והדברה וכלי גיזום.
- בתאריך 19.4.20, נצפה המשיב נוהג ללא רישיון בתוקף וללא פוליסת ביטוח.
4. הצדדים חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה. לטענת ב"כ המשיב קיים קושי בעיקר בנוגע להימצאות ט.א. של המשיב על חפצים ניידים באחת מהדירות וזאת לאור גרסת המשיב כי עובד בשיפוצים וכי הדברים יכולים היו להשתרבב למקום. בנוסף טוען כי נמצאו ממצאי ט.א. של שניים נוספים, שנחקרו ולא הוגש נגדם כתב אישום, כאשר לגבי אחד מהם נמצאה גם דגימת דנ"א על בדל סיגריה.

דיון והכרעה:

5. לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי טענות ב"כ הצדדים אני סבור כי קמה תשתית ראייתית לכאורית בנוגע לעבירות המיוחסות למשיב.
6. כלל ידוע הוא כי בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון הפוטנציאל הראייתי של חומר

הראיות ואין ביהמ"ש קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ 133 (2) (1996); בש"פ 10512/05 פינר נ' מדינת ישראל (24.11.05); בש"פ 826/08 קשאש נ' מדינת ישראל (14.2.08)).

7. כתב האישום מבוסס רובו ככולו על הימצאות ממצאים פורנזיים הקושרים המשיב למקום וכן על תצלומי מצלמות אבטחה של היישוב עוצם בשילוב גרסתו של המשיב.

כפי העולה מחומר הראיות נמצא דגימת ט.א. של המשיב על מיכל קצף לאיטום שנמצא בדירה אחת, וכן על יריעת פלסטיק שכיסתה החלונות הפנימיים בדירה השנייה. לפי זכ"ד השוטר גדי שמואל מיום 2.6.20 מדובר בפריטים המשמשים לגידול סמים במסגרת הקמת מעבדת סמים. בנוסף, נמצא דנ"א של המשיב על בדל סיגריה שנמצא גם כן בדירה השנייה.

8. זאת ועוד, בחומר הראיות ישנן תצלומי מצלמות האבטחה של היישוב מיום 14.4.20 ומיום 19.4 בהם נטען כי נצפה המשיב נכנס ליישוב ברכב הרשום על שמו מסוג פיג'ו פרטנר מ.ר. 17-747-71. השוטר גדי שמואל מזהה את המשיב - ראה זכ"ד מיום 2.6.20, כאשר נראה מחוץ לרכב. בעת מעצרו לבש המשיב חולצה זהה עד מאוד לחולצה שנצפה בה ביום 14.4.20. עייתי בתצלומים השונים בתיק החקירה, הרכב נראה בבירור, זוהה ואושר על ידי המשיב עצמו כי מדובר ברכב שלו וגם דמותו של המשיב נראית בבירור. זאת בנוסף לזיהוי על ידי השוטר כמפורט לעיל.

9. בנסיבות תיק זה, הימצאותן של ראיות פורנזיות על חפצים ניידים, אשר כאמור יכול והגיעו למקום בדרכים שונות, יש בהן כדי לקשור המשיב למיוחס לו, וזאת לאור גרסת המשיב, בה הכחיש כי היה במושב עוצם לאחרונה וכן כי קיימת ראייה לכאורית (תצלומי מצלמות האבטחה) לפיה היה המשיב במושב עוצם.

10. המשיב לא סיפק כל הסבר המניח את הדעת לגבי הימצאותם של הממצאים הפורנזיים בדירה, המשיב הכחיש כל קשר למקום הימצאות גידול הסמים למשק 88, הכחיש שנכנס למושב, הכחיש שנהג ברכב שלו. לטענתו היה לפני 3 שנים במושב עוצם, עבד בבנייה באחד הבתים, לא זכר מספר הבית. לטענת המשיב, מזה כ 7 חודשים לאחר ששוחרר ממאסר מנסה לשקם את חייו (ראה הודעת המשיב מיום 26.5.20).

בהודעה מאוחרת, מאשר המשיב שהרכב 17-747-71 בבעלותו כחצי שנה, לא נגע בו תקופה היות וצריך לחדש את רישיון הנהיגה שלו, לא זכר אם נתן לאחר לנהוג ברכב, שוב טוען שאין לו כל סיבה להיכנס למושב עוצם. כאשר השוטרים מטיחים בו תצלומי מצלמות האבטחה לא מספק הסבר כלשהו אלא טוען שאין לו שום קשר לפרשה. המשיב מאשר שמדובר באותו הרכב שנצפה במצלמות ומאשר שהרכב בבעלותו. כאשר מפנים אותו לתצלומי מצלמות האבטחה בהם נצפה יוצא מהרכב טוען שאינו מזהה אותו אדם (ראה הודעת המשיב מיום 28.5.20).

גם במהלך דו"ח הובלה הפוכה ממשיך המשיב וטוען שלא היה במושב עוצם, ולא במשק המדובר (ראה דו"ח הובלה הפוכה מיום 2.6.20, השוטר אורן רוכמן).

11. ב"כ המשיב טען כי גרסת מזכיר היישוב למעשה תומכת בכך כי אין לייחס חשיבות כה רבה לממצאים הפורנזיים שנמצאו במקום שכן המדובר בחפצים ניידים ולכאורה לפי גרסת מזכיר היישוב לא הבחין בדבר כאשר נכנס לדירה.

עיינתי בהודעתו של מזכיר היישוב מר ציון יוסף, לפיה בחודש אפריל השנה 2020 היה במשק 88 בשל דיווח על נזילה. הוא פרץ לדירה הגדולה יותר באישור הכנס והבחין ביריעות פלסטיק ובמכשיר חשמלי מעיין "מפזר חום" דולק, יצא מהמקום ויצר קשר עם הכנס והודיע לו מה ראה. לטענתו היה בדירה כ 5 שניות. לא חשד בכלום, לא ידע במה מדובר אבל הודיע לכנס מה ראה. שבועיים לאחר מכן לקחו ממנו את המפתחות ובינתיים שמע מתושבים כי המשטרה מצאה סמים במקום (ראה הודעת ציון יוסף מיום 27.5.20).

לא מצאתי כי דברי מזכיר היישוב תומכים בטענת המשיב, שכן הוא הדגיש בהודעה כי היה זמן קצר מאוד בדירה והבחין ביריעת ניילון שחור ויצא מן המקום. אין בדבריו די כדי לדעת מה היה בתוך כל הדירה או כדי ללמד כי לא היו בדירות חפצים נוספים.

מהודעתו של מר דוד חפץ, שהזעיק את המשטרה נמסר פירוט מלא יותר של החומרים השונים שנמצאו בדירה. התמונות בתיק החקירה מצביעות על קיומה של מעבדת סמים על כלל הרכיבים הדרושים משלב ההקמה ועד לשלבים מאוחרים יותר של ייבוש הסם.

בתיק החקירה קיימת הודעת נציג חברת החשמל על חיבור פיראטי לעמוד חשמל העוקף את המונה וגניבת חשמל אולם נוכח עקיפת המונה לא ניתן לדעת את סכום הגניבה.

12.ב"כ המשיב טען כי המבקשת פעלה בחוסר שיוון כלפי המשיב, כאשר לא הגישה כתבי אישום נגד השניים הנוספים שלגביהם גם נמצא ט.א. בעוד לגבי אחד מהם נמצא גם דנ"א על בדל סיגריה וכי הוא שתק בגרסתו ולא מסר גירסה.

ככלל, השלב הדיוני המתאים להעלאת טענות מסוג זה הינו במסגרת התיק העיקרי (ראה בש"פ 7148/12 **כנאנה נ' מדינת ישראל** (ניתן ב 14.10.12); בש"פ 4068/15 **מלכה נ' מדינת ישראל** (22.6.15)), מכל מקום המבקשת הסבירה כי לגבי החשוד בן לולו, נמצא דנ"א וט.א. על חפצים ניידים כאשר אותו החשוד מתגורר במושב עוצם, שתק בחקירתו ונראה כי המשיבה סברה כי אין די ראיות להעמדתו לדין. מה שאין כן ביחס למשיב, שאינו מתגורר במושב עוצם, גרסתו כי עבד לפני שנתיים-שלוש בשיפוצים אבל מעולם לא במשק 88, לאור הכחשתו כי לא היה בכל חודש אפריל במושב עוצם למרות שנצפה בכניסה ליישוב קיים מסד ראייתי מספק. לגבי הקטין, הראייה היחידה הינה ט.א. על חפץ נייד ואין כל ראיה נוספת שאכן היה ביישוב או במשק 88 למעט גרסתו לגבי השתתפותו במסיבה כלשהיא בבית אחר. היחידה החוקרת פעלה לאיתור יתר החשודים, נחקרו תחת אזהרה ולא מצאתי אחיזה לטענה לאפליה כלשהיא לרעה בנוגע למשיב.

13.לגבי עילות המעצר, העבירות בהן מואשם המשיב מקימות עילת מעצר סטטוטורית, בית המשט העליון קבע לא פעם כי מי שנותר ידו בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, לא ישוחרר לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראה בש"פ 3232/09 בוטרשוילי נ' מדינת ישראל (22.4.09); בש"פ 5715/06 אברהם נ' מדינת ישראל (16.7.06); בש"פ 2846/06 מדינת ישראל נ' אלעצם (31.3.06)).

למשיב עבר פלילי עשיר בתחום עבירות הסמים, הרשעתו האחרונה מיולי 2019 בגין עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת חצרים והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית בגין נשפט למאסר בפועל ואף תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בעבירות סמים מסוג פשע למשך 8 חודשים.

הרשעה נוספת משנת 2015 בעבירות סחר בסמים בגין נשפט לתקופה של 11 חודשים מאסר בפועל.

14. לאור האמור לעיל, אני סבור כי המשיב אינו נכנס בגדר החריגים, מדובר במשיב הממשיך לעסוק בתחום הסמים באופן המאפשר את הפצתם ולפיכך אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תש"פ, 18 יוני 2020, בהעדר הצדדים.